

nogen Maade kan komme til at virke som Angreb paa mig, men blot for at være ond mod Personer, der staa mig nær, at sværte min Svigersøn, det bedste han kunde. Jeg afviser dette Forsøg paa det bestemteste, jeg anser det for ganske ubegrundet og som noget, der umulig kan vedkomme Finanslovens 1ste Behandling. Naar det ærede Medlem nu har saa travlt med dette Biografteater og siger, at Fru Hennings er nær knyttet til min egen Familie, vil jeg sige: det er mig ikke bekendt, jeg har aldrig hos min Datter truffet den unge Fru Hennings, jeg har kun truffet hende en eneste Gang i mit Liv, og det var ikke hos min Datter. Jeg ved intet om, at hun skulde være nær knyttet til min Datter. Jeg synes ogsaa, at det er lige haardt nok, at min kære Datter — skønt hun nok kan taale det — skal inddrages under Finanslovens 1ste Behandling.

Men det ærede Medlem taler saa om, at det er mærkeligt, at jeg ikke vil tillægge en Artikel i „Politiken“ nogen Betydning, naar jeg havde tillagt Telegrammerne fra England saa stor Betydning. Ja, men der er stor Forskel paa, hvad der er blevet hjemmelavet omme i Integade, og saa paa, hvad der fremkommer fra fremmede Korrespondenter, særlig en saa fremragende Korrespondent som den berømte John Hicks. Det ærede Medlem slaar fast — han slaar altid noget fast, naar han ingen Ting har kunnet godtgøre — at paa alle Kærnepunkter er jeg gaaet uden om Spørgsmaalet. Ja, jeg vil nok spørge det høje Ting, hvad det er for Kærnepunkter, jeg er gaaet uden om. Det ærede Medlem siger, der var Spørgsmaal, jeg lod ligge. Jeg vil spørge, hvad det er for Spørgsmaal. Jeg er mig bevidst, at jeg har skrevet paa mange og lange Stykker Papir alt, hvad jeg har kunnet overkomme at skrive af det Foredrag, der i Formiddags væltede ud af det ærede Medlems Mund, og jeg tror, at jeg ikke har ladet noget af de Spørgsmaal, han har rejst, ligge. Saa spurgte det ærede Medlem, om de to, der have faaet Biografteatret, faa hele Indtægten. Ja, de gøre. Hele Indtægten af Biografteatret kommer dem til gode. Er det ærede Medlem saa fornøjet?... (Afbrudelse af *Borgbjerg*)... Jeg tror det nu ikke, for han er meget uforstående. Saa sagde det ærede Medlem endelig, for at tage Munden rigtig fuld, at mit Forsvar lige overfor hans Insinuationer ikke vil blive taget for godt af den sunde offentlige Mening her i Landet. Nej, den

offentlige Mening, som regerer i „Social-Demokraten“ og i Integade, vil absolut ikke tage noget som helst, som jeg siger eller gør, for godt. Men der er megen sund offentlig Mening i Landet, som jeg føler mig overbevist om fuldt ud vil erkende, at de Angreb, som det ærede Medlem her under denne Forhandling har rettet mod mig, ere Angreb, der allesammen falde tilbage paa ham selv og ikke ramme mig.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det er ganske nødvendigt at lægge den største Vægt paa de Ord, som den højtærede Justitsminister bruger, fordi det atter og atter har vist sig, at han sætter sine Ord paa Skruer. Naar han her siger, at Indtægten kommer de og de Personer til gode, er det ganske nødvendigt at lægge Vægt derpaa, for det kunde være en Dækning af, at det ad en eller anden Omvej kommer dem til gode. (*Justitsministeren:* Hvordan?) Ved Opretholdelse af Aktieselskabet „Oscar Køhler“ f. Eks. (Latter): Ja, de Herrer behøve ikke at le, de kunne ganske roligt høre efter, og de behøve slet ikke med deres Lattersalver at overdøve mig, det gør mig ikke det allermindste. Den højtærede Justitsminister mente, at hans Svigersøn og hans Affærer ikke høre hjemme under Finanslovens første Behandling. Jeg troede, at under Finanslovens første Behandling hørte den almindelige Administration her i Landet hjemme, baade Justitsministerens, de forskellige Retsembedsmænds og ogsaa Birkefuldmægtiges. Naar det former sig saadan, at der tages et særligt Hensyn til Personer, der staa Justitsministeren nær, kommer det Sagen ved, thi saa kaste disse særlige Forhold et ganske ejendommeligt Lys over den højtærede Justitsminister personlige og vilkaarlige Benyttelse af sin Ret til Uddeling af Bevillinger, til Dispensationer o. s. v. o. s. v. Den højtærede Justitsminister erklærede, at hans Svigersøn har baaret sig fuldstændig rigtigt ad. Jeg vil nu spørge den højtærede Justitsminister, om han virkelig fastholder dette, at det er en fair Optræden, at en Birkefuldmægtig indlader sig paa en Ejendomshandel, at han lover at søge at fremkalde en Bevilling og faar et Andragende i Gang derfor paa Betingelse af, at der i den Ejendom udstedes en Panteobligation